

PROČE A KOLY NEFUNGUJĀ

Středa, 24 duben 2019

Posledně dobou se ve světě okolí stáje. Astěji setkávají se stanovisky tohoto typu: Půjčili jsme do firmy kluka / holku / sná po škole a ona / on nic neumí. Nedokáže vyřešit problémy, neumí se ani zeptat, jak to udělat. Když se pám po podrobnostech, dozví se, že se jedná o absolventa ekonomického oboru, neumí pracovat s Excellem, má problémy s Outlookem, nedokáže napsat reklamaci, protože neví, jak vypadá.

K seštem - šestel 20 a 30 potěbuje kalkulačku a nevě, že hlavní místo Polska je Varšava. A navíc je takový absolvent pěstveden o svět dokonalosti a nepostradatelnosti. Nepřekvapuje má to. Protože na škole ekonomického typu pracuji, pokusím se popsat problémy inženýrů tohoto jevu.

Základní problém je v celkové koncepci základního a středního školství. Kola má dnes děti bavit, má přistupovat k individuálnímu ke každému dítěti a zohledňovat jeho specifické potřeby. V pádě stádního školství s maturitou se z vodně do určitě máry v sadných oborů stávají zájlost, na kterou má student právo. Ažada škol má problém s tím, aby věbec otevřela ročník, proto bere i aktivitu, která by se dává nedostalo ani na zedněka. Skoro všechna žsystmově zlepšena - se v praxi odehrávají - pouze na papě. Ažada učitelů neumí učít... Podvejme se na školství jako celek trochu podrobněji.

Základní pojem dnešního školství je slovo problém. Má ho skoro každé dítě. Jeden je dyslektik, druhý dyskalkulik, třetí má kombinaci obojho a k tomu pochází z Mongolska, čtvrtý je z rozvedeného manželství, pátý je sociálně slabý, šestý je na hranici normálnosti a Aspergerova syndromu. Děti bez žproblémů dnes takové nejsou. Tě, že byly zrušeny speciální školy, nebyli tito děti zpracováni odborníky, kteří dokázali zřadu projevů eliminovat a týto hodinové úkoly - z dědného učitele specialistu neodvolá, i když samozřejmě dostane certifikát o tom, že je pro školky. Zažil jsem studenta nástavby s Touretteovým syndromem, který mi přímě v uce periodicky kokřhal, ale přímě v uce je popsán komplikace se dá zvládnout.

Jakmile se ale uzavřou klasifikace, jsou tyto problémy velmi často d vodem, protože student prospěje, pokud by neprospěl a stěoval si, dohlápně si na škole úeské školní inspekce, jak je možné, že nedokáže zvládnout ná koho se specifické vzdělávání mi potěbami...

Další potě je v tom, že základní školy jako celek selhávají na celém světě (i když v země, že i na nich jsou velmi kvalitní učitelé). Ž Socialistické osnovy byly nahrazeny školními vzdělávacími programy. Ty jsou psány podle tzv. římcových vzdělávacích programů, což je v praxi snážka všeobecných a nicneřekajících keců. Navíc je dnes doba, kdy je biflování povážovano za přímekonaně, což aduje se interpretace. S algebrou se vyjmenovanými slovy se tak děti toliko zdvořile seznámě, ale učivo se pak již zpravidla neprocvěuje, nebo by to smrdělo memorováním.

Těrci školské koncepce si ale neuvědomili, že i na interpretaci potěbují má t určité pomezí (nabířovaných) znalostí. Ve sledku tak máme v lepě - m pádě stádo žáků ochotně se hádat o emkoliv, ale nemají - cě - sebemeně - argument pro nebo proti.

Přímě učitelů hrje rovněž významnou roli. Občas zaslechnu v tramvaji matku, která má malému školou povinnému dítěti, že žpaně učitelka je kráivě. By v m z vlastní zkušenosti, že je hověž ch typě ve školství - relativně dostatek, má tato hodnota - cě - věta obrovská dopad na možnost

uAitele ohlednA› vzdA›lA›vA›jnA-. KdyA¼ vA›jm rodiA• A™ekne, A¼e je nA›kdo blbec, budete si ho potom vA›jA¼it a poslouchat ho?

NavA-c, byA¥ to osobnA› nechA›pu, mA›j i dnes A™ada a€“ hlavnA› uAitelek a€“ problA©m s vA›½poA•etnA- technikou. Odeslat A•i pA™ijmout mail je quest na pA›l hodiny, vA›tA›jina z nich skonA›ila u kopA›rek. Na matematice tak zvA›davA- A¼A›A•ci dostA›vajA- stokrA›t okopA›rovanA© slovnA- A°lohy psanA© jeA›tA› na stroji a poA•A-tajA-pA™A-klady a€žKolik svetA- si mA›A¼u koupit za 200 KA•s, kdyA¼ jeden stojA- 47 KA•s?â€œ To prestiA¼i uAitele taky nepA™idA›j...

Aby uAitelA© nebyli za voly a uAitelky za krA›vy, prochA›zejA- takA™ka neustA›je nA›jakA›m A›kolenA-m. SA›m jsem jich absolvoval ranec a byla vA›jechna na draka. LektoA™i A•asto nevA›dA-, o A•em mluvA-, mA›j- v prezentacA-ch gramatickA© chyby A•i jim zkolabuje u videa zvuk. ZaA¼il jsem na vlastnA- oA•i situaci, kdy jsem upozornil lektorku na chybu ve shodA› podmA›tu s pA™A-sudkem v promA-tanA© prezentaci. OdpovA›dA›la mi, A¼e o nA- vA-, A¼e jA- to A™A-kajA- pokaA¼dA©...

TA-m se dostA›vA›m ke A›kolstvA- stA™ednA-mu. JiA¼ pomA›rnA› dlouhou dobu je nekriticky proteA¼ovA›no maturitnA- vzdA›lA›vA›jnA-. Ono to vypadA›j ve vA›½roA•nA- zprA›vA› hezky, kdyA¼ se napA›A›je, A¼e 75 % studentA- dosA›hlo na maturitu, ale Gaussova kA™ivka je neA°prosnA› a A›koly musely jA-t s poA¼adavky dolA-. KrA›snA›½m pA™A-kladem je obor KosmetiA•ka. Kdysi uA•ebnA- obor byl povA›½A›jen na obor maturitnA-. VA›sledek? DA-vky, kterA© bych neoznaA›il za studijnA- typy, se praly s kuA¼eloseA•kami v matematice A•i se zdravotnA›dou na A›rovni biologie A•lovA›ka na gymplu. To vA›je na A°kor praxe, takA¼e ve vA›½sledku neumA›ly poA™A›jdnA› ani jedno.

Kapitolou samou pro sebe je pak A›kolenA- ke stA›jtnA-m maturitA›m. Ty byly s velkou slA›vou po tA™inA›ctiletA©m vyvA›jenA- vypuA›tA›ny do svA›ta, aby se na nich co dva roky nA›co mA›nilo, protoA¼e a€žto nevyhovuje potA™ebA›m A›kolA©. Na kaA¼dou zmA›nu navazuje A›kolenA- a diplom, pA™estoA¼e se vlastnA› zkouA›jA- poA™A›j to samA©. Za kaA¼dA© A›kolenA- pak dostane pedagog certifikA›t, podle jejichA¼ poA•tu se (papA›rovA›) hodnotA- kvalita uAitele a€“ napA™. bez urA•itA©ho diplomu nemA›A¼e sedA›t A•lovA›k u maturit, protoA¼e se zmA›nil celkovA›½ dosaA¼itelnA›½ poA•et bodA- za A°stnA- zkouA›jku...

StA™ednA-ch A›kol je navA-c ku poA•tu potenciA›lnA-ch prvA›jkA- pA™A-liA›j, takA¼e berou A•asto kohokoliv, aby vA›bec otevA™ely roA•nA-k a tA-m naplnily A°vazky uAitelA-. PrvA›jci, kteA™A- proA›jli zA›kladnA-mi A›kolami, jsou pak A•asto nesmA›rnA› pA™ekvapeni tA™eba tA-m, A¼e Litva neleA¼A- v Asii nebo tA-m, A¼e slovo a€žprA-smykA© je odvozenA© od slova vyjmenovanA©ho. Kolega matikA›jA™ si tuhle stA›A¼oval, A¼e dA›ti vA›bec nechA›jou zlomky. V jazycA-ch nemajA- prvA›jci A•asto ani tu elementA›rnA- slovnA-zA›soubu. Sice umA- slova a€žfuck, bitch, dick a titsâ€œ, ale nejsou schopni sesmolit vA›tu a€žDuring the holidays I worked in the storeâ€œ.

Pokud se s tA-m pokusA- uAitel nA›co dA›lat, narazA- na A›kolnA- vzdA›lA›vacA- program, neboA¥ opakovA›jnA- vyjmenovanA›½ch slov nenA- v uA›ivu, tA-m pA›dem ho uAitel nemA›A¼e zkouA›jet. Pokud na tom uAitel trvA›j, nastoupA- opA›t inspekce, kterA›j uAitele okA™ikne a dA›j flinkovi za pravdu.

Studenti chodA- do A›koly neradi. Je to proto, A¼e maturita nenA- jejich cA-lem, ale jakousi a€žpovinnostA-a€œ. MusA- si tu A›kolu holt odsedA›t, aby dostali a€žcertifikA›tâ€œ. JelikoA¼ se nudA-, visA- neustA›je pA™es mobil na Facebooku nebo na YouTube a o novinky se dA›lA- s lidmi okolo. Pokud jim chce uAitel telefon zabavit, dozvA- se, A¼e na to nemA›j prA›jvo (coA¼ je pravda) a jede se dA›j. KdyA¼ k tomu pA™ipoA•teme to, A¼e A™ada uAitelA- je sice odbornA› ke svA©mu pA™edmA›tu vybavena, ale neumA- uA›it, je na prA›A›jih zadA›lA›jno.

PA™edmA›t je nebavA-, tak tam nechodA-. Na konci roku pak nejsou klasifikovA›ni, protoA¼e nemA›li dochA›zku, znA›jmký A•i obojA-. NA›sleduje zkouA›jka v nA›hradnA-m termA-nu, kde student sice nic nepA™edvede, ale musA- dostat A•tyA™ku, aby se nerozpadl roA•nA-k a byly A°vazky. SpokojenA› pak jede dA›j a tA-m,

jak snadno mu to jde, demotivuje i ty studenty, kteří je nějakou aktivitu vyvádějí. No proč by se měl někdo na ty tyčky dávat a chodit do školy, když to jde i takhle?

Zcela specifickou záležitost jsou pak cizinci. Do školy nastupují zpravidla když bývají hemžkládky, které si s nimi nevadí. Navíc jsou tito studenti ze zájmové oblasti - třeba z Prahy. Potom už je pozdě, protože nechtějí dohánět ušívání (a zpravidla o to ani nestojí). Zažil jsem Rusa, který se mnou komunikoval pomocí kolibáňského slovníku, nebo Mongolku, co si probíranou látku zapisovala do sešitu azbukou... Pokud jim něco jiného nabídnou pomoc, zdvořile poděkují a tím to skončí...

Takže proč školy nefungují? Je to nějaká kombinace několika faktorů. Prvním z nich je odpor k biflování, který bylo označeno za páté ekonomické. Druhým pak neustálý zohledňování a rozvájeň (nebo aspoň konzervování) různých poruch ušívání - třeba z problémů - třeba. Tímto je naprostě nejsem v žádný jiný zájem a student o studování obor. Trochu vnímají - výsledky, které jim často uráží rodiče, ale nejsou schopni a ochotni pro ně sami něco dělat. Současně generace dětí je zvyklá na okamžitý efekt. Páťák si někoho do páté učitel "jsme páté učitel". Máim chuť na pizzu "nechám si ji pátivázt do školy. Pro pádu z nich je dlouhodobě - silně - sprostě slovo. Čtvrtým faktorem je pak fakt, že i když učitel chce nějakým způsobem na krk, je nakonec na straně porážených, protože si lemplová stávkující - na české školní inspekci a tam jim dá za pravdu. Jeden páťák za všechny. Kamarádka učila na škole, kam pátá holka z Arménie s poruchami chování. Bývala po škole s nosem, vyhráovala spoluškákům zabít - mrtvé jejich rodin, učitel nadávala do učitelů... Když se jí pokusila škola vyloučit, podala stávkující. Závěrem si na škole došlo s tím, jak je možná, že nedokáže integrovat někoho z jiného civilizovaného okruhu..

Takže se nedivme tomu, co ze škol vychází...

MARTIN BLÁŽEK zdroj: tento článek napsal p. profesor už v r. 2015, a od té doby koluje internetem. (Děky za upozornění na článek - SÍVĚKOVÍ)